

בתי המשפט

בשב01/007579

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

המבקשת

רובינשטיין

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

סכר אלכסנדר

המשיב

סביר

ע"י ב"כ עו"ד

החלטה

1

2

3 מונחת לפני בקשה למתן צו הריסה ללא הרשעה עפ"י סעיפים 212-213 לחוק התכנון והבניה,
4 תשכ"ה-1965 לגבי בניה ברחוב טיומקין מספר 7 פינת גולדברג מספר 3 גוש 6941 חלקה 59 בתל-
5 אביב.

6 נשוא הבקשה הינה תוספת בניה למבנה קיים בקומת קרקע בשטח של 11.90 מ"ר כאשר הבניה
7 מפורטת בבקשה ובתרשים המצורף לה.

8 בהתאם לבקשה היו בקומת קרקע בהתאם להיתר הבנין, שתי מרפסות פתוחות צרות וארוכות
9 (רוחבן 1 מ') כאשר יש הפרדה ביניהם של 0.9 מ'. בהתאם לבקשה נהרסו הקירות שהפרידו בין
10 החדרים למרפסות, נבנו קירות וכן נוצקה רצפה בשטח ההפרדה בין המרפסות ותקרה מעל אחת
11 המרפסות. באמצעות בניה מבלוקים, שמשות ותריסים נסגר שטח שרוחבו 1 מ' לכל אורך שתי
12 המרפסות ועד לרצפת קומה אי בשטח של 11.9 מ"ר.

13 על פי הבקשה עבודות הבניה ללא היתר בוצעו לפני למעלה מ-5 שנים, מי שהיה בעל הבנין בשעת
14 ביצוע העבירה וביצע אותה, אינו בעל הבנין עוד. בנוסף לא ניתן לאתר את האדם שביצע את
15 העבירה ולמסור לו הזמנה לדין.

16

17

אין מחלוקת בין הצדדים לגבי עובדות אלה:

18

19 ב-25.10.94 נערכה במקום ביקורת על ידי מהנדסי עיריית ת"א. בעקבות הממצאים הוגש

20 ב-29.4.96 כתב אישום נגד גרבוזי יחיאל, שהיה אותה עת בעל הנכס, המייחס לו ביצוע

21

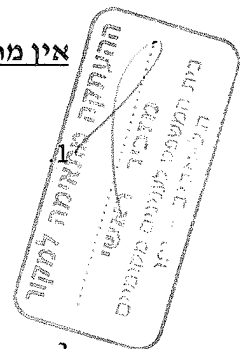
עבירת בניה הזוהה לבניה נשוא הבקשה שלפני.

22

23

כתב האישום בוטל.

2.

בתי המשפט

בשב01/007579

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

1

2 3. המשיב בבקשה רכש הנכס ב-20.9.99. לא נטען כנגדו כי היה לו קשר כלשהו לעבירת
3 הבניה ועדותו כי רכש הנכס בתום לב וללא כל ידיעה על הבניה שנבנתה שלא כדין, לא
4 נסתרה.

5

6 4. לאחר פתיחת ההליך הגיש המשיב בקשה להיתר אולם הבקשה סורבה.

7

8 בעקבות התנגדות המשיב לבקשה נשמעו הוכחות.

9

10 מטעם המבקשת העיד המהנדס אלישקוב דוד והוגשו מסמכים שערך לצורך הבקשה (דו"ח,
11 הודעה ותרשים) כן הוגש כתב האישום שבוטל וכן מסמכי המהנדסים עליהם התבסס אותו כתב
12 אישום (דו"ח, הודעה, תרשים). כן הוגשו תמונות שכפי הנראה צולמו במהלך הבניה. ב"כ
13 המבקשת לא הגישה התמונות באמצעות מי שצילם אותן והצהירה כי התמונות אינן מוגשות
14 כהוכחה לאמיתות תוכן אלא לכך שהיו מצורפות לתיק תביעה קודם והיו בתיק הבנין. בנוסף
15 הגישה המבקשת את הבקשה להיתר שהוגשה על ידי המשיב ביחד עם פרוטוקול הדיון שבו הוחלט
16 לסרב לבקשה, פרטי מחזיק ונסח טאבו.

17 מטעם המשיב העיד המשיב עצמו וכן מהנדס מטעמו מר דניאל יאסו שבנוסף להיותו מהנדס הוא
18 גם שמאי מקרקעין ושימש סגן מהנדס עיריית לוד ומהנדס עיריית ראש העין. מטעם המשיב הוצגו
19 תמונות המתעדות את הבנין בו מצוי נשוא הבקשה וכן בתים סמוכים. כן הוגשה הודעה על הגשת
20 משפט בבית משפט לעניינים מקומיים ת"א בגין סגירת מרפסת משנת 1961 ונסח טאבו שבו
21 מצויה הערה על צו הריסה בתיק 300/61 שהוצא בעקבות אותו משפט. בנוסף הוגש תשריט הבית
22 המשותף של כל הדירות והקומות בבנין.

23

24 לאחר שמיעת הראיות ערכתי ביקור במקום.

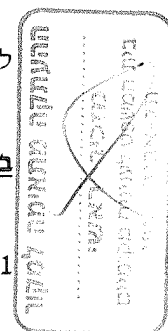
25

26 **ב"כ המבקשת טענה כדלקמן:**

27

28 1. פרטי הבניה הוכחו באמצעות עד המבקשת מר אלישקוב דוד וראו ציפית מסמכי התביעה
29 הקודמת.

30

בתי המשפט

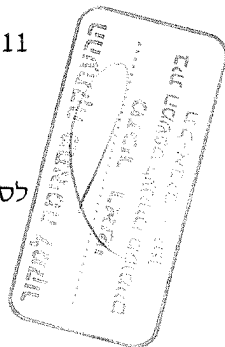
בשב01/007579

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

- 1 2. אין מחלוקת כי לבניה זו אין היתר.
- 2
- 3 3. הבקשה הוגשה לאחר שכתב אישום בגין בניה זו בוטל בשל חוסר יכולת לאתר את
- 4 הבעלים הקודם שביצע עבירת הבניה.
- 5
- 6 4. על פי כתב האישום, בקורת המהנדסים מצאה את הבניה בעיצומה והתמונות שהוגשו
- 7 מתעדות את תהליך הבניה.
- 8
- 9 5. המהנדס שהעיד ראה את הבניה ב-94 בעיצומה.
- 10
- 11 6. המשיב הודה כי לא הרס הבניה למרות שידע שאין לה היתר ולא ניתן לקבל עליה היתר.
- 12
- 13 7. המשיב הודה כי בקשתו להיתר נדחתה מן הטעם שהבניה מהווה "סטיה נכרת".
- 14
- 15 8. יש לדחות עדות מהנדס ההגנה.
- 16
- 17 9. מדובר בבניה שידוע מועד בנייתה והיא מהווה סטיה ניכרת מקו בנין ולא ניתן לקבל
- 18 עליה היתר.
- 19
- 20 10. די בעובדות אלה כדי להצדיק אינטרס לציבור בבצוע צו לפי סעיף 212 ואין להותיר הבניה
- 21 על כנה ואי מתן הצו יהווה אישור לקיומה של בניה ללא היתר לדראון עולם.
- 22
- 23 11. ב"כ המבקשת הסתמכה על פסק דינה של כב' השופטת א. לוי בבית משפט זה בתיק
- 24 מספר 012072/03 בענין מ"י נ' גולן.
- 25
- 26 לסיכום ביקשה ב"כ המבקשת לאשר הריסת המבנה ללא הרשעה.
- 27
- 28
- 29

בתי המשפט

בשב01/007579

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

ב"כ המשיב טען כדלקמן:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

1. המבקשת לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי המרפסות נסגרו ללא היתר.

א. מתשריט הבית המשותף שהוצא מלשכת רישום המקרקעין והמשקף מצב בניה קיים ביום עריכתו 4.6.79 עולה כי המרפסות היו סגורות.

ב. יש לקבל עדות המהנדס שהובא מטעם המשיב לפיה מה שקיים במציאות ומה שקיים בתשריט הבית המשותף תואם.

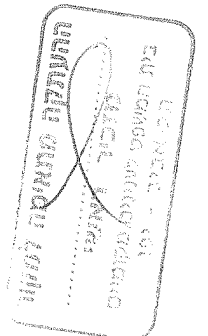
ג. הראיות שהוגשו לגבי התביעה הקודמת אינן בגדר ראיות לאמיתות תוכן הדברים. מסמכים אלה יכולים להראות לכל היותר כי בעבר בוצע שיפוץ פנימי בדירה שאינו מחייב היתר ואין בכך לסתור התשריט שהוגש בדבר קיומם של המרפסות.

ד. גם עד המבקשת לא יכול היה להשיב באם המרפסות היו מקורות או לא.

ה. ראיה תומכת בדבר קיומו של היתר למרפסות הסגורות מצוי בפרוטוקול הועדה שדחתה בקשת המשיב שם נאמר כי בשנת 1953 הוצא היתר להוספת מרפסת לדירה פינתית "ובמסגרת היתר זה החדר הפינתי במפרט נרשם כחנות". ברור כי חנות הינה מרפסת סגורה.

2. לא הונחה תשתית ראייתית לבסס קיומו של אינטרס ציבורי למתן צו הריסה.

א. המבקשת לא הביאה כל ראיה שתצביע על הצדקה ציבורית או אינטרס ציבורי למתן צו הריסה לפי סעיף 212 ולכן לא עמדה בנטל המוטל עליה כפי שנקבע בהלכה הפסוקה.

בתי המשפט

בשב01/07579/00

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

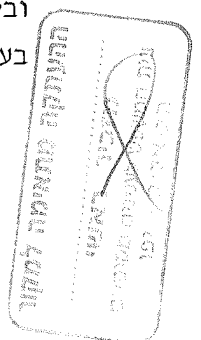
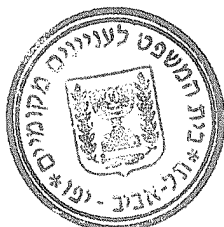
תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

- 1 ב. המבקשת לא הביאה ראיה שתצביע כי בבניה נגרע שטח משותף של בעלי שאר
2 הזכויות בבנין.
3
4 ג. כל המרפסות בבנין סגורות והן בקו אחד רציף עם היחידות נשוא הבקשה. לא
5 מדובר בפגיעה אסתטית ודווקא הריסת הסגירה תגרום לפגיעה בחזית
6 האסתטית של הבנין.
7
8 ד. מדובר בבניה במימדים זעומים ביותר, סגירת מרפסת קיימת ברוחב של 1 מ' לכל
9 אורך המרפסת ובסגירת שטח של 11.90 מ"ר. לא הוכח כי מדובר בסטיה מקו
10 הבניה.
11
12 ה. לא הוכח כי ההריסה דרושה משיקולי בטיחות.
13
14 ו. המשיב רכש הנכס בתום לב ולא היה מעורב בעבירה של בניה ללא היתר.
15
16 לאור האמור עתר ב"כ המשיב לדחות הבקשה ולחייב המבקשת בהוצאות ושכ"ט עו"ד
17 בגין ההליכים שהתנהלו.

עד כאן טענות הצדדים.

- 21 בטרם אעבור להכרעה בשאלות העיקריות שבמחלוקת ברצוני להסיר טענה שהועלתה במהלך
22 הדיונים והסכומים. הטענה שהועלתה על ידי ב"כ המשיב היתה כי הוצא צו הריסה בשנת 1961
23 לגבי נשוא הבניה בבקשה וצו זה נרשם בלשכת המקרקעין ב-29.6.79. לאחר שמיעת הראיות
24 וביקור במקום הנני קובע כי צו הריסה זה מתייחס לכתב אישום מ-1960 לגבי סגירת מרפסת
25 בעורף הבנין ואין לכך כל רלוונטיות לנשוא הבקשה הנדונה.

בתי המשפט

בשב01/07579/00

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

1

2

הכרעה בשאלת המחלוקת:

3

4

לאחר שעיינתי בראיות ובטענות הגעתי למסקנה כי המבקשת לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה להוכיח כי נשוא הבקשה נבנה בעבירה. בנוסף לא הוכח כי בנסיבות הענין ישנה הצדקה ליתן צו הריסה מטעמים של ענין ציבורי חשוב.

7

8

ואלה הנימוקים להחלטתי:

9

10

המבקשת לא הוכיחה העבירה:

11

1. התנאי המוקדם הראשון להחלת סעיף 212 לחוק התכנון והבניה הוא כי נעברה עבירה בבניין. במקרה שלפנינו הוגש ב-96 כתב אישום בגין הבניה הנדונה שבוטל. לכן המבקשת יכלה להוכיח העבירה בשתי הדרכים הבאות:

15

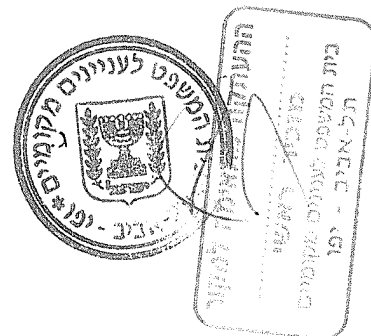
א. להשתמש בחומר הראיות שהיווה את התשתית לכתב האישום שנמחק. במקרה כזה היה על המבקשת להעיד במסגרת הבקשה את אותם העדים שהיו אמורים להעיד במשפט הפלילי ולשכנע באמצעותם כי אכן נעברה עבירה בבנין.

19

ב. להקים תשתית ראייתית חדשה. ברור שאם הבקשה מתבססת על עדות מהנדס שלא היה לו קשר לתביעה המקורית הרי שעל מהנדס זה לצאת לשטח ולבצע חקירה עצמאית במסגרת מומחיותו. בחקירה זו על המהנדס לקבוע בדיוק מה נבנה ללא היתר וזאת בהתבסס על ממצאיו כאשר הוא בוחן ממצאים אלה ביחס לתיק הבנין.

25

במקרה שלפנינו בחרה המבקשת באפשרות השניה. המבקשת הסתמכה על עדותו היחידה של המהנדס דוד אלישקוב שהיה רשום אמנם בכתב האישום כמהנדס השלישי ברשימת העדים, אולם בעדותו לפני הדגיש כי לא היה לו קשר לחקירה ו/או לאיסוף והכנת חומר הראיות שהיוו תשתית לאותו כתב אישום. המהנדס השיב: "אני לא ניהלתי את התיק, סך הכל הגשתי 212" (ראה עמ' 6 לפרוטוקול

בתי המשפט

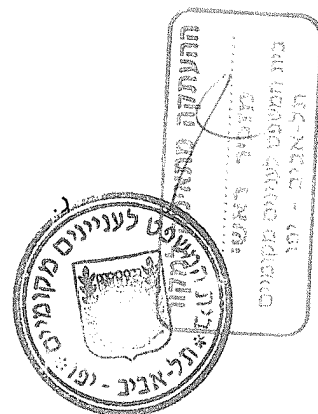
בשב01/07579/00

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

- 1 מיום 13.6.04 שורה 9). ובעת הביקור במקום השיב: "אני לא הייתי בזמן הגשת
2 התביעה ואני לא יודע סך הכל הגשתי את האי קיום ב-2001". (ראה עמ' 2
3 לפרוטוקול הביקור במקום מיום 6.9.04 שורות 16-17).
- 4
- 5 3. ב"כ המבקשת הגישה במהלך הדיונים כפי שצינתי לעיל את המסמכים שערכו עדי
6 התביעה וכן את התמונות שצולמו. ברור שראיות אלה אינן קבילות ללא העדת העדים
7 שערכו המסמכים.
- 8
- 9 4. השאלה עליה יש ליתן תשובה הינה האם המהנדס אלישקוב אכן ביצע חקירה עצמאית
10 במסגרת מומחיותו שיהא בה כדי להוות תשתית ראייתית מספקת להוכחת עבירת הבניה
11 שהינה הבסיס לבקשה לפני.
- 12
- 13 5. נתוח עדות המהנדס והמסמכים שערך. 5.
- 14
- 15 א. המהנדס העיד כי הגיע למקום על סמך בקשת מחלקת התביעה המשפטית כי יש
16 מקום להגיש תביעה לפי סעיף 212 נגד המבנה. הוא העיד כי היה במקום פעם
17 אחת (עמ' 9 שורה 6 לפרוטוקול מיום 13.6.04). לשאלה: "יצאת למקום, מה
18 ראית במקום?" השיב: "ראיתי ששוא כתב האישום טרם היה הרוס". (עמ' 3
19 שורות 9-11). צינתי לעיל כי בזמן הביקור במקום השיב המהנדס: "סך הכל
20 הגשתי את האי קיום ב-2001" (עמ' 2 לפרוטוקול מיום 6.9.04 שורה 17).
- 21
- 22 ב. ב"כ המבקשת הגישה 3 מסמכים שערך המהנדס האחד דו"ח האמור לתעד את
23 ממצאי הביקורת שערך בשטח. השני הינו הודעה להגשת תביעה האמור להכיל
24 תוצאות חקירתו ופרוט הבניה הבלתי חוקית. השלישי הינו תרשים המתעד
25 הבניה הבלתי חוקית.
- 26
- 27 בדו"ח הביקורת במקום רשם העד כי "על פי המכתב ממח' תביעות משפטיות
28 (מזל) יש מקום להגיש תביעה משפטית בתיק פלילי מס' 321/96 נגד המבנה לפי
29 סעיף 212". בהמשך מתאר המהנדס כי שוחח עם המשיב שסיפר לו ממי רכש
30 הנכס. בכך מתמצה כל הדו"ח.

בתי המשפט

בשב01/07579/00

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

1

2 ד. מעיון בהודעה להגשת תביעה משפטית והשוואתה להודעה הקשורה לכתב
3 האישום עולה כי שני המסמכים זהים לחלוטין בחלק המהותי גם בהדפסה
4 ובעימודה כולל שגיאה בהדפסה כאשר שתי מלים צורפו יחד ("יצקוריקות" כך
5 זה מופיע) כולל שגיאת הדפסה "ריקות" ושגיאת כתיב "וטריסים".

6

7 ה. התרשים שהוגש זהה לחלוטין לתרשים נשוא האישום ומופיע בו שם הנאשם
8 בעמודת הפרטים ולא שמו של המשיב.

9

10 6. מעדות המהנדס והמסמכים שערך עולה כי המהנדס לא פעל מתוך הכרה כי עליו לבצע
11 חקירה עצמאית ואיסוף ממצאים כדי לשכנע כי נעברה עבירה בבנין. המהנדס פעל מתוך
12 גישה שהעבירה הוכחה וניתן פסק דין מרשיע ותפקידו בתיק זה מבחינה חקירתית זהה
13 לתפקיד מהנדס שנדרש להכין תביעה בגין עבירה של אי קיום צו הריסה. לכן השיב
14 המהנדס לשאלה "יצאת למקום, מה ראית במקום?" התשובה: "ראיתי שנשוא כתב
15 האישום טרם היה הרוס" ולכן השיב בביקור במקום כי "זה לא המשך של הרצפה לפי
16 דעתי. אני לא הייתי בזמן הגשת התביעה ואני לא יודע סך הכל הגשתי את האי קיום ב-
17 2001".

18

19 7. לאור האמור הנני קובע כי אינני נותן כל משקל למסמכים שערך המהנדס ועדותו לפני
20 אינה יכולה לשמש בסיס להוכחת העובדה המהווה את הבסיס לבקשה דהיינו את בצוע
21 העבירה.

22

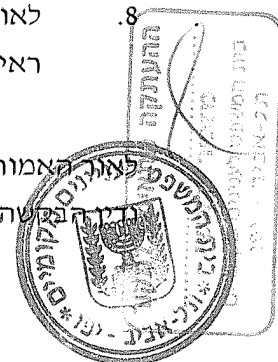
23 8. לאור העובדה כי אינני מקבל הראיות שהוצגו על ידי המבקשת אינני מוצא לנכון לבחון
24 ראיות ב"כ המשיב.

25

26 לאור האמור לעיל הנני קובע כי המבקשת לא הוכיחה לפני כי הבניה נשוא הבקשה בוצעה בעבירה
27 חדר הבקשה להידחות כבר מסיבה זו.

28

29

בתי המשפט

בשב01/07579

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

1

2

המבקשת לא הוכיחה כי יש הצדקה להריסה:

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

בהתאם לפסיקה לענין סעיף 212 - להבדיל מסעיף 205 לחוק - לא די למדינה להראות כי הבניה היא ללא היתר. עליה להראות "הצדקה להריסה" (ראה רע"פ 124/01 ניקר נגד מדינת ישראל פ"ד נ"ו (3) 151 וע"פ 3490/97 אליהו יצחק נגד הועדה המקומית לתכנון ובניה כפר סבא פ"ד נ"ב (1) עמ' 136.

במקרה שלפנינו כפי שקבעתי לא הוכח כלל כי הבניה נשוא הבקשה נבנתה בעבירה.

לאחר שבחנתי הראיות והטענות הגעתי למסקנה כי גם אם המבקשת היתה מצליחה לעבור את המשוכה הראשונה ולהוכיח כי התקיימו התנאים המקיימים את הסמכות לצוות על הריסה הרי שהיתה נכשלת במשוכה השניה כיוון שלא הוכח בנסיבות העניין כי ישנה הצדקה ליתן צו כזה מהטעם של עניין ציבורי חשוב ו/או אינטרס ציבורי.

ואלה הנימוקים להחלטתי:

1. אין מחלוקת כי המשיב לא היה צד לעבירת בניה כלשהי ואין גם מחלוקת כי מדובר בבניה בהיקף קטן.

2. ב"כ המבקשת טענה כי הבניה מהווה סטיה נכרת מקו הבנין בחזית הרחוב ולא ניתן לקבל לגביה היתר.

3. טיעון זה מתבסס על דברים שנרשמו בפרוטוקול דיון בועדה המקומית שדנה בבקשת המשיב להיתר, דיון שבסופו הוחלט לדחות את בקשתו.

4. פרוטוקול זה הוגש אולם אין הוא מהווה ראיה לאמיתות הדברים שנרשמו בו. באם המבקשת רצתה להוכיח קיום אינטרס ציבורי להריסה בהסתמך על טיעון זה היה עליה להביא את המהנדס שמפיו נרשמו הדברים לעדות.

בתי המשפט

בשב01/07579/00

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

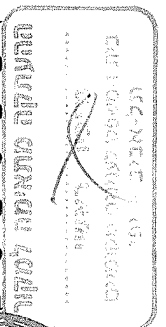
תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

- 1 5. המהנדס אלישקוב העיד כי "אין לי סמכות ואין לי כלים לקבוע את מיקומו של קו
2 הבנין".
- 3
- 4 6. מהצד השני קיים האינטרס של המשיב שלא יינתן צו הריסה. פעילותו של המשיב היתה
5 ללא רבב. הוא לא ידע בעת שרכש הנכס כי הבעלים הקודם ביצע עבירת בניה. האינטרס
6 שלו שהבניה לא תיהרס ברור.
- 7
- 8 7. בביקור במקום הראה ב"כ המשיב כי כל המרפסות בבנין סגורות בקו אחד והבניה לא
9 מהווה פגם אסתטי.
- 10
- 11 8. לא הובאו כל ראיות ולא נטען כי הבניה פגעה בזכויות של דיירים אחרים ו/או סיבה
12 אחרת שתצדיק ההריסה משקולים של אינטרס הציבור.
- 13
- 14 לאור האמור לעיל הנני קובע כי דין הבקשה להידחות גם מהסיבה הזאת.
- 15
- 16 במאמר מוסגר אציין כי המבקשת לא הוכיחה גם את התנאי שלא ניתן להביא את מבצע העבירה
17 לדין. ב"כ המבקשת הגישה אמנם עותק כתב אישום שעליו ישנו כיתוב בעט "התיק בוטל הנאשם
18 לא אותר". אולם אין זו ראיה קבילה להוכחת התנאי הנדרש.
- 19

לסיכום:

- 21
- 22 במקרה זה נקטה המדינה בהליך כנגד המשיב שאין מחלוקת כי לא היה לו כל קשר לבצוע העבירה
23 וכל פעילותו נעשתה בתום לב וללא כל רבב. המדינה תמיד צריכה לבדוק היטב מצב הראיות
24 והאינטרס הציבורי כאשר היא מחליטה לפעול בהליך של בקשה להריסה ללא הרשעה. יש לזכור
25 כי מדובר בהליך שהתוצאה שלו ברוב המקרים פוגעת בקניין ולעתים מדובר בפגיעה קשה.
26 המדינה אמורה לנקוט משנה זהירות כאשר היא בוחרת לפתוח הליך כזה נגד אדם שלא היה קשור
27 כלל לעבירה.
- 28 במקרה שלפנינו הבקשה הוגשה בלא שהיה בידי המבקשת ראיות כלל לגבי האינטרס הציבורי.
29 ה"פ"ש הוגשה לפני שהמשיב הגיש בקשה להיתר וברור שהוגשה לפני שהתקבלה החלטת הסרוב
30 שעליה התבססה אחר כך ב"כ המבקשת בטיעוניה).

בתי המשפט

בשב01/007579

בימ"ש לעניינים מקומיים ת"א

תאריך:

בפני: כב' השופט אלי ספיר

1 כפי שצינתי לעיל לא היה כל בסיס ראייתי איתן להגשת הבקשה. מכאן שנוהל הליך סרק כנגד
 2 המשיב. ברור שהמשיב הוציא הוצאות ושכר שרותיו של עורך דין ונעזר במומחה מטעמו. בנסיבות
 3 אלה צודקת בקשתו של ב"כ המשיב להוצאות.
 4
 5 לאור כל האמור לעיל הנני דוחה הבקשה ומחייב המדינה לשלם למשיב הוצאות ושכ"ט עו"ד
 6 בסכום של 5,000 ש"ח.

זכות ערעור כקבוע בחוק.

ניתנה היום כ"ז בשבט, תשס"ה (6 בפברואר 2005) במעמד הצדדים

אלי ספיר, שופט

קלדנית: אורה ש.

